

595. 706492

E61

Ent.

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

Deel 27

1 juli 1967

No. 7

Adres der Redactie:

B. J. LEMPKE, Oude IJselstraat 12^{III}, Amsterdam-Zuid 2 — Nederland

INHOUD: In memoriam Dr. A. Reyne (p. 121). — Doctor F. Th. M. Spieksma (p. 123). — T. H. van Wisselingh: Macrolepidoptera in 1966 (p. 123). — W. Nijveldt: Neolasioptera martelli sp.n., a gall midge injuring Agave in Mexico (p. 125). — A. J. Besseling: Nederlandse Hydrachnellae XLV (p. 128). — D. Hille Ris Lambers: A new species of Aulacorthum Mordvilko (Homoptera, Aphididae) from Japan (p. 132). — V. S. van der Goot: Syrphideninventarisatie van het Heilooër bos (p. 135). — Br. Virgilius Lefeber: Nederland-België op Aculeatenterrein in 1965 en 1966 (p. 138). — B. J. Lempke: Oligia fasciuncula hispanica, subsp. nov. (Lep., Noctuidae) (p. 139). — Literatuur (p. 124, 127: B. J. Lempke). — Korte mededelingen (p. 122: P. Boer Jr.; p. 127: Afdeling Zuid-Oost Nederland; p. 131: C. J. Zwakhals; p. 140: M. W. Camping, M. P. Peerdeman).

In memoriam Dr. A. Reyne

18 juni 1890 — 24 mei 1967

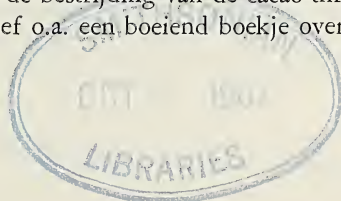
Op 29 mei hebben zijn familie en vrienden Dr. Adriaan REYNE op Westerveld naar zijn laatste rustplaats gebracht.

Hij was een toegewijd lid, maar reeds een aantal jaren zagen wij hem in de vereniging niet meer in ons midden, daar vooral het lopen voor hem steeds moeilijker werd. Toch bleef hij energiek doorwerken aan zijn geliefde studie, de schildluizen (Coccidae). Meer en meer ging hij het thuis doen, maar tot aan zijn laatste ziekte kwam hij van tijd tot tijd nog naar het Zoölogisch Museum op de Zeeburgerdijk, waar hij een werktafel had.

Ofschoon hij een rustige natuur had en in grote bescheidenheid leefde en werkte, had hij veel gevoel voor humor. Graag vertelde hij met enthousiasme van zijn vele ervaringen in de tropen. Hij was de enige entomoloog, die zowel in Suriname als in Nederlandsch Oost-Indië werkzaam is geweest.

Een paar maanden geleden moest hij plotseling in het ziekenhuis worden opgenomen. Het leek een vrij eenvoudige operatie te zijn, maar geleidelijk moesten wij tot het besef komen dat er geen hoop op herstel meer was.

Na zijn studie bracht hij de jaren van de eerste wereldoorlog door in militaire dienst en pas in 1918 kon hij aan het werk gaan als entomoloog bij het Landbouwproefstation in Suriname, onder het directeurschap van Prof. Dr. G. STAHEL. Hij bleef daar tot 1924 en werkte er vooral aan de bestrijding van de cacao-thrips, doch zijn belangstelling was breder en hij schreef o.a. een boeiend boekje over de „Geschiedenis der Cacaocultuur in Suriname”.

In 1924 kwam hij met Europees verlof en op 15 december 1926 promoveerde hij tot doctor op grond van zijn proefschrift „Onderzoekingen over de monddelen der Thysanoptera”, een gedegen studie welke ook thans nog van grote waarde is.

In 1927 vertrok hij naar Indië, waar hij een uitvoerige studie maakte van de schildluisplaag (*Aspidiotus*) van de cocospalmen op het eiland Groot Sangihe. Dit is waarschijnlijk het eerste begin geweest van zijn latere specialisatie op het gebied van de schildluizen.

Er was een grote behoefte aan meer onderzoek over de cococultuur en dit leidde tot de oprichting van een Proefstation in Menado op Noord-Celebes, waarvan de opzet door REYNE werd uitgewerkt en waarvan hij het hoofd werd.

In 1933 vertrok hij met pensioen en vestigde zich in Nederland, waar hij voor de rest van zijn leven uit eigen middelen onderzoek deed en zich onderwerpen koos die hem interesseerden. Aanvankelijk waren dit nog zaken betreffende de cocospalmen, zoals het hoofdstuk „De cocospalm” in het handboek van Van Hall & Van de Koppel. Maar ook andere onderwerpen kwamen aan de orde, b.v. de cocoskrab (*Birgus latro* L.) en de zgn. klapperparels. Van geheel andere aard was een studie over de aanwas van de door dijkbreuk gevormde wielen.

Pas in 1948 ging REYNE zich meer en meer toeleggen op de schildluizen en wel vooral op verzoek van Dr. D. HILLE RIS LAMBERS, die de handen vol had aan zijn bladluisstudieën. REYNE werkte aan deze groep met niet aflatende ijver. Hij onderhield zeer vriendschappelijke relaties met de weinige wereldspecialisten, die aan deze dieren hun aandacht geven, en genoot een goede internationale reputatie. Vele geschriften van zijn hand hebben het licht gezien. Belangstellenden in ons eigen land kunnen zich oriënteren met behulp van zijn overzicht van de Nederlandse Coccidae, gepubliceerd door de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging (1957).

Tijdens de vergaderingen onzer vereniging bracht hij vaak interessant materiaal mede, waarvan hij vele bijzonderheden vertelde. Wie hem om inlichtingen vroeg, kreeg altijd een zeer uitvoerig antwoord. Graag liet hij anderen profiteren van zijn enorme kennis op velerlei gebied en ieder, die met hem in contact kwam, werd getroffen door zijn grote openhartigheid en eerlijkheid.

Voor zichzelf nam hij heel weinig en hij leefde in de grootste eenvoud. In stilte deed hij echter veel goed en slechts enkele insiders weten hoe vaak hij met zijn morele en materiële steun anderen geluk heeft gebracht. Een goed mens, een trouwe vriend, een gewaardeerde collega is van ons heengegaan.

Namens vrienden en collega's

P. M. L. TAMMES, Wageningen

G. L. VAN EYNDHOVEN, Amsterdam

Waarneming van een Doodskopvlinder, *Acherontia atropos* L., op zee. De schipper van TX 21 bracht op 2 september j.l. op het Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee te Den Helder een exemplaar van *Acherontia atropos*. Het bleek een ♀ te zijn met rijpe eieren. De plaats waar het exemplaar aan boord werd opgemerkt, was 54°40' Nbr en 4°10' Ol. Dat is ongeveer 70 km noordwest van Vlieland.

P. BOER Jr., Nederlands Instituut voor onderzoek der zee, Buitenhaven 27, Den Helder.